

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 107/2017
09.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Милетића, адвоката Александра Радивојевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 31/2016 од 13.10.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1540/16 од 22.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Милетића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 31/2016 од 13.10.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1540/16 од 22.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 31/2016 од 13.10.2016. године, окривљени Дарко Милетић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године. На основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног је одузето 12 ПВЦ пакетића са укупно 51,99 грама опојне дроге хероин, те је одлучено да ће се окривљеном сходно члану 151. ЗКП по правноснажности пресуде вратити предмети који су привремено одузети по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Панчево од 15.04.2014. године, и то једно путничко моторно возило марке ... црне боје, рег. ознаке ..., једна саобраћајна дозвола за то возило број ... и један привезак са контакт кључем за то возило. На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП, окривљени Дарко Милетић је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то Вишем суду у Панчеву износ од 25.600,00 динара и паушал у износу од 10.000,00 динара и Вишем јавном тужилаштву 13.140,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1540/16 од 22.12.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Панчеву и браниоца окривљеног Дарка Милетића, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Дарка Милетића, адвокат Александар Радивојевић, због повреде одредаба кривичног поступка и права

окривљеног на правично суђење са предлогом да Врховни касациони суд укине односно преиначи побијане правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног Дарка Милетића у захтеву за заштиту законитости истиче да окривљеном није било омогућено да присуствује претресању свог путничког возила јер од стране овлашћених службених лица ПУ Панчево није био позван да присуствује овој доказној радњи. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да је суд на основу службене белешке ПУ Панчево од 17.04.2014. године погрешно закључио да је полицијски службеник АА, дана 16.04.2014. године и дана 17.04.2014. године, телефоном позвао окривљеног да присуствује претресању свог возила не ценећи део исказа овог сведока испитаног на главном претресу дана 16.12.2015. године да у сачињеној службеној белешци није означио број мобилног телефона на који је позвао окривљеног, имајући при том у виду да нема ниједног сведока који би потврдио да је наведени полицијски службеник обавио телефонски разговор са окривљеним нити је у вези са тим ПУ Панчево доставила неки други доказ. Следствено изнетом, према ставу браниоца погрешан је и закључак нижестепених судова да је окривљени Дарко Милетић био заштићен од евентуланог подметања доказа. Поред тога, бранилац у захтеву истиче и то да су решења Апелационог суда у Београду Кж1 1540/16 од 09.06.2006. године, којим је у овом кривичном поступку укинута ранија првостепена пресуда и побијана другостепена пресуда у колизији, те да различита већа другостепеног суда имају дијаметрално супротно виђење о одлучним чињеницама.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног изнетим наводима не указују да је службена белешка о позивању окривљеног од ПУ Панчево од 17.04.2014. године, сама по себи или по начину прибављања незаконит доказ који не може бити коришћен у кривичном поступку у смислу члана 84. ЗКП, већ истима побија чињенични закључак нижестепених судова да је окривљени Дарко Милетић од стране овлашћеног службеног лица ОУП-а био позван да присуствује доказној радњи претресања свог путничког возила оспоравајући садржину наведене службене белешке и оцену исказа сведока АА, који је исту сачинио, чиме оспорава оцену изведених доказа и правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у том делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истог истиче и повреду права окривљеног на правично суђење, права на одбрану и права на правну сигурност загарантована Уставом Републике Србије.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1) а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог Законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Како се у захтеву браниоца окривљеног у односу на истакнуте повреде људских права (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), не истиче да су те повреде утврђене одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права, нити је таква одлука приложена уз захтев, то по оцени овога суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Милетића у односу на наведене повреде нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић